

Připomínky sdružení Calla, Hnutí DUHA, Centra pro dopravu a energetiku, Ekologického institutu Veronica, Ekologického právního servisu, EkoWATT, Greenpeace ČR, Jihočeských matek, Ligy ekologických alternativ, WISE/NIRS Brno a Zeleného kruhu

k

Národnímu akčnímu plánu České republiky pro energii z obnovitelných zdrojů

Národní akční plán České republiky pro energii z obnovitelných zdrojů (dále jen „akční plán“) byl připraven na základě požadavku čl. 4 směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Akční plán připravilo ministerstvo průmyslu a obchodu a česká vláda jej schválila usnesením č. 603/2010 ze dne 25. srpna 2010.

Podle českých nevládních organizací tento dokument přináší pouze formální naplnění požadavků směrnice 2009/28/ES. Nezahrnuje však nástroje, které by zajistily skutečné naplnění klíčového cíle pokrývat v roce 2020 v České republice 13 % spotřeby energie z obnovitelných zdrojů. Ačkoliv je česká vláda „ambicióznější“ – deklaruje 13,5 %, je jisté, že tohoto cíle bez zásadního přepracování akčního plánu nemůžeme dosáhnout. Kombinace akčního plánu a vládního návrhu zákona o podporovaných zdrojích energie může paradoxně vést k útlumu celého sektoru. Navíc dochází i k zásadní změně přístupu českých ministrů, kdy cíl daný směrnicí 2009/28/ES, resp. akčním plánem je považován za maximální strop vnucený Evropskou unií a neuvažuje s dalším rozvojem nad jeho rámec.

Veřejná debata k tématu obnovitelných zdrojů energie, která je v tuto chvíli vedena v České republice, je velmi nepříznivá. Doslova se dá říci, že probíhá kampaň ze strany energetických firem i z vládních míst proti využívání těchto zdrojů. A to nejen fotovoltaiky. Politické prostředí a jím ovlivněná část médií se obrací vůči všem obnovitelným zdrojům energie. Ze strany státu tedy nastává přesný opak toho, co ukládá směrnice 2009/28/ES.

Shrnutí zásadních připomínek:

- Akční plán se pro dosažení 13,5% podílu obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie do roku 2020 zaměřuje na neefektivní využívání biomasy v elektrárenských a teplárenských zdrojích s nízkým využitím tepla, spalování směsného komunálního a průmyslového odpadu či dovoz biopaliv. Naopak omezuje využívání decentralizovaných a nových obnovitelných zdrojů energie, které často bývají v rukou malých a středních nezávislých investorů nebo obcí. Například pro fotovoltaiku se mezi lety 2011 a 2020 předpokládá nárůst instalovaného výkonu méně než 5 MW ročně, pro malé vodní elektrárny o velikosti 1 až 10 MW pak nulový růst.
- Akční plán připravuje cestu pro opuštění současného fungujícího systému podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, kdy má výrobce možnost vybrat si z dlouhodobě garantovaných pevných výkupních cen nebo prodat svou elektřinu na trhu a získat zelený bonus. Naopak je připraven zcela nový zákon o podporovaných zdrojích energie

(nahrazující mj. zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), který komplikovaným způsobem omezí rozvoj jednotlivých druhů obnovitelných zdrojů. Na nepřekročení hodnot výroby elektřiny (v případě biomasy), resp. instalovaného výkonu (v případě ostatních zdrojů) předpokládaných pro daný rok váže právo na podporu zdrojů zprovozněných v dalších letech. Pokud tento návrh zákona bude schválen parlamentem, nebude akční plán pouze strategickým dokumentem, ale stane se z něj materiál, jehož obsah přímo zavádá či odebírá právo na zákonnou podporu. Nejsou to však jediné problematické změny, které má přinést nová česká legislativa.

- Česká vláda nepočítá s přijetím koncepční podpory účinné výroby tepla z obnovitelných zdrojů energie, proto ani není v akčním plánu zmíněna. Přitom právě ve výrobě tepla z obnovitelných zdrojů má mnohem více možností než v odvětví zelené elektřiny. Rozvoj využívání biomasy je předpokládán zejména u paliva pocházejícího z lesního hospodářství, rozvoj účelně pěstovaných energetických plodin je marginalizován. Mezi lety 2010 a 2020 je předvídán nárůst výroby elektřiny z biomasy 2,5krát, ale nárůst výroby tepla pouze 1,4krát. To znamená, že dojde k razantnímu zhoršení efektivity využívání tohoto obnovitelného, ale omezeného zdroje energie.
- Tento strategický dokument také musí přijít s konkrétními kroky pro rozvoj inteligentních sítí tak, aby již v roce 2020 bylo dosaženo významného pokroku k jejich plnému zavedení. Nepřípravenost sítí na obnovitelné zdroje energií je přitom příčinou odmítání připojování řady zdrojů ze strany českých přenosových a distribučních firem. Místo toho však pouze apeluje na zjednodušení povolovacího řízení pro liniové stavby, které budou v českých podmínkách sloužit zejména k připojení centralizovaných konvenčních zdrojů.
- V sektoru dopravy akční plán počítá s naplněním kontroverzního 10% cíle také dovozem až 28 % využívaných biopaliv. Naopak prostor není věnován rozvoji elektromobility, jako emisně výhodné alternativy zejména individuální a hromadné dopravy ve městech a jako možné součásti budoucí inteligentní sítě.
- Velkou bariérou pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie v České republice také zůstává jim nepříznivé informační prostředí, ke kterému přispívá sama vláda a státní instituce. S poukázáním na nadměrnost se rozvíjející fotovoltaický trh (kvůli nezvládnuté regulaci ze strany státu a příliš výhodným výkupním cenám v letech 2009 a 2010) jsou zdůrazňovány nevýhody obnovitelných zdrojů energie. Jako chybná a protitržní je označována sama jejich podpora. Řada projektů větrných elektráren nebo bioplynových stanic je také zastavena kvůli odporu místních obyvatel či vedení regionů a musí procházet neúměrně dlouhým a komplikovaným povolovacím procesem. Akční plán by tak měl přijít s návrhem komunikační kampaně vůči veřejnosti, státní správě i místní samosprávě, která by vyvrátila některé mýty o obnovitelných zdrojích a v důsledku zkvalitnila rozhodování o kvalitě konkrétních projektů. Ale není tomu tak.

Podrobné připomínky

Česká republika má závazný cíl dosáhnout 13% podílu obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie do roku 2020. Česká vláda dokonce v akčním plánu předpokládá jeho překročení na 13,5 %, což v absolutní hodnotě činí 185,5 PJ energie z OZE. To představuje oproti současnému stavu zhruba dvojnásobné využívání obnovitelných zdrojů. Tento cíl je poměrně ambiciózní, ale jak ukazují vypracované potenciálové studie, je dosažitelný.

Celkový cíl je tedy v pořádku. Rozdělení jednotlivých obnovitelných zdrojů na jeho naplnění je však nepodložené a neodpovídá závěrům dostupných studií. Vláda sama v preambuli akčního plánu potvrzuje, že scénář vychází z trendů vývoje, nikoliv z možného potenciálu. Jak se ukázalo v průběhu připomínkování návrhu, odpovídají jednotlivé roční stropy mnohem více představám úředníků ministerstva průmyslu a jejich politickému zadání, než reálnému vývoji a možnostem jednotlivých technologií.

Decentralizované a nové obnovitelné technologie jsou podceněny, naopak akční plán obsahuje předpoklad dovozu biopaliv, spalování nevytříděného komunálního a průmyslového odpadu, neefektivní využití biomasy ve velkých zdrojích, často při spoluspalování s fosilními zdroji.

U jednotlivých technologií je situace takováto:

Fotovoltaika

Nárůst instalovaného výkonu je mezi lety 2011 a 2020 po roce 2010 pouze 5 MW ročně. Za roky 2009 a 2010, kdy byly v platnosti velmi výhodné výkupní ceny, se nainstalovalo či nainstaluje 400 až 1000 MW ročně. Z toho je 10 až 15 % instalací do 30 kWp na střeších a fasádách budov. Pokud by se výkupní ceny snížily na úroveň garantující zákonnou 15-letou návratnost, tak, protože dochází k trvalému poklesu investičních nákladů a trh je již nastartovaný, by šlo předpokládat roční nárůst instalovaného výkonu alespoň 50 až 100 MW ročně. To odpovídá asi 10 tis. instalací na rodinných a bytových domech a veřejných budovách. Pro výpočet vyrobené elektřiny je možno v případě střešních instalací počítat s cca 980 hodinami ročního využití výkonu.

Aktuální novela zákona 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a vyhlášky č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, které akční plán nemohl z hlediska termínu přijetí zaznamenat, znamenají vážný zásah do dalšího podnikání v oblasti fotovoltaické energetiky.

Větrné elektrárny

V současnosti je instalováno cca 200 MW výkonu. Řada projektů je zastavena kvůli odporu místních obyvatel a nesouhlasnému stanovisku orgánů ochrany přírody. Svou roli hraje také postoj většiny krajských samospráv, na jejichž území je největší potenciál větrné energie. Ten se při zachování kritérií ochrany přírody a krajiny odhaduje na 4 až 6 TWh roční výroby elektřiny, tedy zhruba na 2 až 2,5 tis. MW instalovaného výkonu (tedy desetinásobek oproti současnosti). Větší část z tohoto potenciálu by byla technologicky a ekonomicky realizovatelná do roku 2020. Akční plán ale počítá v roce 2020 s instalovaným výkonem jen 743 MW. Toto číslo by mělo být alespoň dvojnásobné. Nicméně nejdůležitějším nástrojem pro rozvoj větrné energetiky musí být odbourání administrativních a informačních bariér pro její rozvoj, jinak bude nereálné naplnit i nyní uvedený předpoklad.

Malé vodní elektrárny

Akční plán předpokládá mezi lety 2010 a 2020 mírný nárůst instalovaného výkonu malých vodních elektráren ve výkonové kategorii do 1 MW (o 55 MW nad současných 140 MW). Výstavba nových zdrojů je vhodná zejména tam, kde již existují příčné stavby (jezy), což je z hlediska ochrany přírody příznivé. Ministerstvo zemědělství si nechalo zpracovat analýzu vhodných lokalit pro výstavbu či rekonstrukci malých vodních elektráren. Nicméně ministerstvo tuto studii stále drží jako neveřejnou a data tedy nelze ověřit. Již několik let pak s odkazem na dokončení a přijetí této analýzy ministerstvo a jemu podřízené správy Povodí odmítají vydávat souhlasy v rámci vodoprávních povolení malých vodních elektráren.

Ve výkonové kategorii 1 až 10 MW se podle akčního plánu předpokládá stagnace, přitom několik projektů je již rozpracováno. Potenciálové studie předpokládají až 110 MW nového instalovaného výkonu (ve výkonové kategorii od 0 do 10 MW). Lze tedy konstatovat, že předpoklad pro MVE do výkonu 1 MW je zhruba v pořádku, pro MVE mezi 1 a 10 MW instalovaného výkonu je však nutné předpokládat nárůst o asi 20 MW. Pro naplnění tohoto potenciálu je nutné odblokovat vhodné lokality v držení státních podniků Povodí – ty je buď musí během krátké doby (2 až 3 roky) zainvestovat, nebo poskytnout soukromým investorům do dlouhodobého pronájmu.

Geotermální energie

Akční plán v zásadě počítá pouze s jedním projektem na využití vysokopotenciálové energie Země s instalovaným výkonem kogenerační jednotky 4,4 MWe a roční dodávkou tepla 0,6 PJ ročně. Tento odhad je značně (5–20krát) poddimenzován oproti existujícímu potenciálu. U tohoto zdroje se nejhůře odhaduje jeho možné využití. Projekty jsou zatím ojedinělé a větší projekty s hlubokými vrty mohou čelit technickým problémům. Do budoucna jde však o perspektivní zdroj, s jehož využitím by se mělo počítat.

Solárně-termické kolektory

Akční plán předpokládá mezi lety 2010 a 2020 asi trojnásobný nárůst dodávek tepla ze solárně-termických systémů. Zatímco potenciálové studie počítají v roce 2020 s množstvím 2,25 PJ energie těchto systémů, oproti tomu akční plán předpokládá pouze s 0,9 PJ. Nejdůležitějším nástrojem pro rozvoj zatím ve střednědobém horizontu budou dotační programy typu Zelená úsporám (obytné budovy) a Operační program Životní prostředí (veřejné budovy). Těmito nástroji lze dosáhnout daleko výraznějšího růstu, než předpokládá akční plán a takto by s rozvojem tohoto zdroje mělo být počítáno.

Tepelná čerpadla

Tepelná čerpadla vyrobí podle akčního plánu v roce 2020 cca 5 PJ tepla. To odpovídá asi 40 až 50 tis. instalací v rodinných domech a větších objektech. To je přiměřené a potenciálové studie pracují s obdobnými čísly. Pro úspěch využití účinných tepelných čerpadel (s dostatečným poměrem dodaného tepla oproti spotřebované elektřině) budou prozatím důležité dotační programy typu Zelená úsporám a Operační program Životní prostředí.

Bioplynové stanice

Akční plán předpokládá nárůst ze současných 90 MWe instalovaného výkonu na 417 MWe instalovaného výkonu v roce 2020. Asi čtyřnásobný nárůst předpokládá i u výroby tepla z bioplynových stanic. Některé studie odhadují možný potenciál do roku 2020 až 1200 MWe, tedy zhruba ještě třikrát více než je uvedeno v akčním plánu.

Spalování biomasy

Biomasa je obnovitelný zdroj energie, který má v České republice největší potenciál. Ten se dělí zejména mezi dřevní biomasu, která je již dnes hojně využívána, a zemědělskou, jejíž využití je zatím v počátcích (a to nejvíce u speciálně pěstovaných energetických plodin, ať už bylin nebo rychlerostoucích dřevin). Dřevní štěpka je v současnosti přitom z velké části neúčinně využívána spoluspalováním s uhlím ve velkých elektrárnách. Potenciál biomasy na primárních zdrojích při zachování půdy pro potravinovou bezpečnost (přes 2 mil. hektarů půdy) se odhaduje na 191 až 214 PJ v roce 2020. Diskuse nad energetickým výnosem se liší zejména podle podílu půdy, kde budou pěstovány rostliny pro produkci biopaliv (energeticky méně efektivní) nebo pro spalování ve výtopnách a teplárnách (energeticky více efektivní).

Akční plán však mezi roky 2010 a 2020 předpokládá nárůst výroby elektřiny z pevné biomasy 2,52x, ale nárůst výroby tepla pouze 1,38x. Přes deklaraci, že biomasa bude využívána pouze v kogeneračním režimu, se tedy předpokládá zhoršení stávajícího neuspokojivého stavu nepřilíš energeticky efektivního využívání pevné biomasy. Související vládní návrh novely zákona o podporovaných zdrojích pak definuje vysokoúčinnou kombinovanou výrobu elektřiny a tepla pouze s 10% úsporou primární energie. Tento přístup odporuje ustanovením směrnice 2009/28/ES o účinném využití biomasy. Stávající nastavení výkupních cen Energetickým regulačním úřadem podporuje spalování v kondenzačních elektrárnách s mařením tepla, přičemž v plánovací a povolovací etapě je nyní již několik velkých projektů biomasových elektráren.

Současně akční plán předpokládá v roce 2020 pouhých 7,5 PJ (179 ktoe) primární energie z účelově pěstovaných energetických plodin. Naopak u dřevní biomasy předpokládá nárůst využití ze 64 PJ na 114 PJ. České potenciálové studie přitom předpokládají opačný podíl energeticky využívané biomasy (zhruba 4:1 ve prospěch biomasy ze zemědělské půdy). Výrazné navýšení využívání dřevní štěpky může být nepříznivé pro lesní ekosystémy. Její využívání by se mělo přesunout ze spoluspalování v elektrárnách do malých a středních výtopen a tepláren.

Směsný komunální odpad

Český Národní akční plán předpokládá podporu spalování směsného komunálního a průmyslového odpadu a vykazování jeho nevytříděné biologicky rozložené složky jako obnovitelného zdroje. Vládní návrh zákona tomuto podílu dává právo získat vyšší zelený bonus, který je určen pro obnovitelné zdroje. Směsný odpad by však měl být považován za druhotný

zdroj energie. Pouze vyříděná biologicky rozložitelná složka pak má požívat podporu jako obnovitelný zdroj energie. To odpovídá i hierarchii nakládání s odpady – nejdříve minimalizovat odpad, v druhém sledu odpad materiálově využít (třídít a recyklovat) a až následně jej využít energeticky. Podpora spaloven smíšeného odpadu povede k tlaku na omezení třídění a recyklace odpadu.

Kapalná biopaliva

Akční plán předpokládá vysoké navýšení u využívání biopaliv a také to, že až 28 % biopaliv bude pocházet z dovozu. Toto nelze považovat za přínosný způsob naplnění českého cíle podílu obnovitelných zdrojů v roce 2020.

Zhodnocení opatření k dosažení cílů navržených v akčním plánu

Ekonomický rámec podpory

1. Výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů energie

V současné době platí zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kterým Česká republika implementovala směrnici 2001/77/ES. Zákon je kvalitní a dává výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů právo na výběr buď podporou pevných výkupních cen, nebo zelených bonusů v případě, že výrobce zobchoduje svou elektřinu na trhu. Ze zákona je zaručeno nastavení pevné výkupní ceny a zeleného bonusu pro jednotlivé druhy a výkonové kategorie obnovitelných zdrojů tak, aby bylo u modelových příkladů dosaženo 15leté prosté návratnosti investice. Z podpory jsou ale novými legislativními opatřeními od března 2011 nekoncepčně vyloučeny ostrovní systémy všech obnovitelných zdrojů a také všechny fotovoltaické elektrárny umístěné mimo budovy a s větším instalovaným výkonem, než 30 kW.

Vládní návrh nového zákona o podporovaných zdrojích energie, který by měl přijímán během roku 2011 s předpokládanou platností od roku 2012, omezuje podporu pomocí pevných výkupních cen elektřiny pouze pro zdroje do instalovaného výkonu 100 kW. Pro většinu decentralizovaných zdrojů o vyšším výkonu pak navrhuje možnost podpory pouze tzv. hodinovým zeleným bonusem, který bude na hodinové bázi reagovat na cenu silové elektřiny na trhu. Vzhledem k tomu, že naprostá většina decentralizovaných obnovitelných zdrojů funguje v režimu podpory pevnými výkupními cenami a ty, které získávají podporu formou zelených bonusů, mají dlouhodobé kontrakty na období jednoho a více let, tak nová ustanovení vnesou do sektoru nepřijatelnou nejistotu podnikatelského prostředí.

Návrh zákona také zavádí roční stropy pro jednotlivé technologie obnovitelných zdrojů. Na nepřekročení hodnot výroby elektřiny (v případě biomasy), resp. instalovaného výkonu (v případě ostatních zdrojů) předpokládaných pro daný rok posléze váže právo na podporu zdrojů zprovozněných v dalších letech. Pokud zmíněný návrh zákona bude schválen parlamentem, nebude akční plán pouze strategickým dokumentem, ale stane se z něj materiál, jehož obsah přímo zavádá či odebírá právo na zákonnou podporu. Výsledkem bude, že drobní, nezávislí investoři nebudou moci jasně predikovat ekonomiku svého projektu a pro banky se tyto projekty stanou záměry s vyšší mírou rizika.

Od roku 2011 je zrušeno pětileté odpuštění daně z příjmu z prodeje elektřiny u nových nebo zrekonstruovaných obnovitelných zdrojů a byly prodlouženy daňové odpisy, které budou znamenat konec těchto ekonomických stimulů a zhoršení ekonomiky projektů.

2. Výroba tepla z obnovitelných zdrojů energie

V současnosti je výroba tepla z obnovitelných zdrojů energie podporována pouze investičními dotacemi a to zejména pro komunální projekty prostředky z Operačního programu Životní prostředí a pro projekty v obytných domech z programu Zelená úsporám financovaného z výnosů prodeje emisních kreditů podle Kjótského protokolu. Ekologické organizace navrhly možnost koncepční podpory středních a velkých zdrojů (nad 200 kWt) formou provozní podpory podobné systému zelených bonusů pro výrobu elektřiny.

V předloženém znění vládního návrhu zákona je pouze ustanovení, které v podstatě konstatuje výše zmíněný dnešní stav a pouze zmiňuje povinnost veřejné správy zvážit možnost podpory výroby tepla z obnovitelných zdrojů dotacemi, pokud se nějaký dotační program vyhledá. Opatření k dosažení cílů v akčním plánu s koncepční podporou tepla, která by vedla k využití našeho potenciálu v této oblasti, také nepočítá. Bez toho ale bude reálné splnění cílů ve využívání obnovitelných zdrojů obtížné, či spíše nemožné.

3. Vtláčení bioplynu do rozvodů zemního plynu

V současnosti je vtláčení vyčištěného bioplynu do rozvodů zemního plynu podporováno jen nepřímo, pokud má výrobce smlouvu s odběratelem v jiném místě sítě, který z plynu následně vyrobí elektřinu. Ta je podpořena příslušným zeleným bonusem. Neexistuje přímá podpora v místě vtláčení bioplynu do rozvodu za dodaný plyn a není investiční dotace pro tento způsob využití obnovitelného zdroje.

Připojení k síti

Součástí kampaně proti vyššímu využívání obnovitelných zdrojů energie v České republice se stala kartelová dohoda státem vlastněná ČEPS, a.s. (provozovatel přenosové sítě) a provozovatelů distribučních soustav, kterou na jaře 2010 z důvodu údajného ohrožení stability přenosové a distribuční sítě zastavili připojování všech (včetně malých střešních) instalací obnovitelných zdrojů, které do té doby neměly podepsanu smlouvu o připojení.

V akčním plánu se objevuje návrh na zjednodušení povolovacího řízení pro liniové stavby, tedy i vysokonapěťové linky pro připojení nových zdrojů. Tento návrh je již v parlamentu a je odůvodněn potřebou urychlit proces pro velké energetické zdroje, nikoliv však obnovitelné. Vládní plán na vybudování inteligentních sítí umožňujících regulovat velké množství decentralizovaných zdrojů prakticky neexistuje.

Administrativní překážky

V akčním plánu není věnován dostatečný prostor pro analýzu a návrhy na odstranění zbytečných administrativních překážek pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie v České republice. Ty jsou zde značné a znamenají, že povolovací proces je neadekvátně náročný velikosti i vlivům stavby i délce povolování jiných průmyslových staveb. Např. povolovací proces pro větrné elektrárny trvá 4 až 6 let, řada staveb je zablokována politickým rozhodnutím vedení krajů i obcí. V důsledku toho dochází k naprosté stagnaci oboru větrné energetiky.

Jenže ve skutečnosti se současná politická debata vede kolem snižování administrativní náročnosti pro velké infrastrukturní stavby. Novela energetického zákona naopak např. navrhuje novou povinnost nenárokové státní autorizace všech elektráren o výkonu 1 MW a vyšších. Všechny elektrárny o výkonu 100 kW a vyšším budou muset být vybaveny dispečerským systémem řízení. Podle řady vyjádření, které zaznívají od regulátora nebo z ministerstva průmyslu, hrozí, že v případě potřeby mají být primárně odpojovány právě obnovitelné zdroje a nikoliv fosilní.

Ministerstvo životního prostředí zpracovalo v roce 2008 analýzu administrativních překážek pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie. Pouze několik se jich povedlo prosadit. Další by mohly být navrženy k implementaci v akčním plánu, ale nestalo se.

Závěr

Národní akční plán České republiky pro energii z obnovitelných zdrojů nepředstavuje tak, jak byl schválen vládou a zaslán Evropské komisi, dostatečně motivační rámec pro rozvoj decentralizovaných obnovitelných zdrojů energie. Chybí v něm některá zásadní opatření, která by takový rozvoj zajistila. Naopak další omezující opatření jsou přijímána a připravována. Podle českých nevládních organizací tak tento dokument přináší pouze formální naplnění požadavků směrnice 2009/28/ES. Bez zásadního přepracování tak nebude naplněn ani nepřilíš ambiciózní cíl určený směrnicí: pokrývat v roce 2020 v České republice 13 % konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů.

16. listopadu 2010

Edvard Sequens, Calla – Sdružení pro záchranu prostředí,

Fráni Šrámka 35, 370 04 České Budějovice, www.calla.cz, e-mail: edvard.sequens@calla.cz

Karel Polanecký, Hnutí DUHA,

Údolní 33, 602 00 Brno, www.hnutiduha.cz, e-mail: karel.polanecky@hnutiduha.cz

Klára Sutlovičová, Centrum pro dopravu a energetiku,

Na Rozcestí 6, 190 00 Praha 9, <http://cde.ecn.cz>, e-mail: klara.cde@centrum.cz

Yvonna Gailly, Ekologický institut Veronica,

Panská 9, 602 00 Brno, www.veronica.cz, e-mail: yvonna.gailly@veronica.cz

Jan Šrytr, Ekologický právní servis,

Dvořákova 13, 602 00 Brno, www.eps.cz, e-mail: jan.srytr@eps.cz

Jiří Beranovský, EkoWATT,

Areál Štrasburk, Švábky 2, 180 00 Praha 8, www.ekowatt.cz,
e-mail: jiri.beranovsky@ekowatt.cz

Jan Rovenský, Greenpeace Česká republika,

Prvního pluku 12/143, 186 00 Praha 8 – Karlín, www.greenpeace.cz,
e-mail: jan.rovensky@greenpeace.org

Monika Machová-Wittingerová, Jihočeské matky,

Nová 12, 370 01 České Budějovice, www.jihoceskematky.cz,
e-mail: monika.wittingerova@centrum.cz

Karel Merhaut, Liga ekologických alternativ,

Bezručova 605, 276 01 Mělník, www.lea.ecn.cz, e-mail: lea@ecn.cz

Jan Beránek, WISE/NIRS Brno

Chytálky 24, Újezd u Tišnova, 594 55 Dolní Loučky, www.wisebrno.cz,
e-mail: info@wisebrno.cz

Daniel Vondrouš, Zelený kruh, asociace ekologických organizací,

Lublaňská 18, 120 00 Praha 2, www.zelenykruh.cz, e-mail: vondrous@zelenykruh.cz

Při tvorbě připomínek byla využita rovněž Analýza Národního akčního plánu České republiky pro energii z obnovitelných zdrojů a alternativní doporučení pro rozvoj sektoru zpracovaná Petrem Holubem v rámci [projektu Green European Foundation a Henrich Böll Stiftung](#) z 29. září 2010.